

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. CII. De Interitu Rei. conf. rubr. de Casu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

V.

Interesse non debetur, nisi quis fuerit interpellatus. Bart. in l. ita stipulatus. n. 54. in fin. ff. de V.O. Aretin. conf. 72. col. fin. vers. ad Octavum. Ruin. conf. 55. n. 4. & ii. vol. 2. & conf. 33. n. 7. vol. 3. Aym. Cravett. conf. 89. n. 4. vol. 1. Farin. 4. conf. 15. n. 37.

VI.

Interesse non debetur nisi à tempore moræ. Dd. in d. l. lecta. ff. de reb. cred. prout in terminis societatis. textus est in l. socium. 60. ff. pro soc. quem citat Dec. conf. 119. n. 3. in fin. Farin. d. conf. 15. n. 43. adeo ut etiam in stricti juris iudiciis à tempore moræ peti possit. l. si fundum. 114. ff. de V. O. facit summopere quod ex sententia Angel. Raphael. Jaf. & recentiorum tradit Alciat. in l. cum fundus ff. de reb. cred. ubi vid. add. & Costal. in l. ratio. 3. §. si emptor. ff. de action. empt. & l. videamus. 19. ff. de Usur. ubi non solum hoc generaliter tradit, quod interesse in stricti juris iudiciis à tempore moræ peti possit, sed & in specie subicit, in huiusmodi iudiciis & fructus ut interesse venire. vid. Regner. Sixtin. 1. conf. 11. n. 10. contra quod tamen rectè disputat Cujac. ad African. in l. centum. 8. de eo quod cert. loc.

VII.

Quorum interest, ii ad actum necessariò sunt adhibendi. l. 39. vers. adhibitis & his ff. de adopt. l. 47. ibi presentibus omnibus, quos causa contingit. de re iudic. contra nemo se debet immiscere rei ad se non pertinenti eleganter Cujac. in pr. recit. ad tit. C. de furt. Unde partie ne doit insister à une chose ou elle n' si point d' interest; quod si tamen plures concurrant, ille præfertur, cuius magis interest. l. ult. §. un. de collus. deteg. l. 8. de pact.

VIII.

Interesse cessante, non auditur agens, l. si unus. 27. §. 4. vers. ante omnia. ubi Bart. ff. de pactis, l. ex conventionem, quidem ii. & ibidem Alexand. & Decius C. de pactis. (Ubi enim non est subjectum interesse, non potest esse ejus determinatio. cap. cum in urbe ejus de celebr. missæ. l. qui in provincia. 4. ff. de rebus cred. ibig. Dd. Socin. conf. 253. num. 12. in fin. vol. 2. Farin. 1. conf. crim. 15. num. 14. & 30.) Roman. conf. 499. In præmissis, in princip. ubi quod is, qui petit declarari electionem nullam de alio factam, non auditur, nisi doceat de interesse, & conf. 347. num. 4. Dec. conf. 410. Visa. n. 10. Alex. conf. 185. Viso titulo num. 27.

IX.

Quæcumque ad interesse publicum promovendum spectant, illa poterunt ab unoquoque expediti, quia quilibet ut membrum Reipubl. tenetur Reipubl. salutem promovere l. 3. §. fin. ff. de pecul. Exemplum est in tutoribus perendis l. 2. pr. ff. qui per. tutor. & suspectis accusandis §. 3. Inst. de suspect. Tutor.

X.

Quæcumque ad publicum interesse spectant, illa Magistratui ex officio peragenda incumbunt, quia Magistratus utilitatis publicæ minister est. Ita Magistratus ex officio constituere debet tutores arg. l. 1. ff. de Jurisditt. Decis. Elect. Saxen. 41. aliud exemplum in l. congruit. 13. ff. de offic. præsid.

XI.

Interesse extra rem, quod in diligentia Personæ consistit, regulariter à nemine præstatur. Limita (1.) in actionibus arbitrariis l. 21. §. 3. de action. emti. (2.) à recipiente servum vel Colonum fugitivum. Brunnem. ad l. un. C. de colon. Illyric. n. 1.

XII.

Sortem recipiens absque protestatione non potest agere ad interesse Scheff. 1. q. 40.

XIII.

Interesse ipsius interesse aliquando debetur. Raudens. d. analog. Lib. 1. c. 12. n. 36.

CAP. CII.

De Interitu Rei. conf. rubr. de Casu.

Axioma I.

Toties interitus rei spectat ad dominum, quoties ille non tenetur rem alteri præstare; nam si eam præstare alteri debeat, est debitor speciei, hic autem ejus interitu per casum fortuitum liberatur l. 23. in fin. ff. de R. 7. Ita res vendita alteri præstanda non perit Domino, sed illi cui debebat præstari. §. 3. Inst. de Empt. Vendit. l. 5. §. ult. ff. de rescind. Vendit.

Limita: ut procedat, nisi debitor absque iusta causa moram commiserit, sic enim ad æstimationem speciei tenebitur l. 23. ff. eod. Modo res apud alterum non æque fuisset interitura.

II.

Quoties debetur genus five quantitas, toties interitus rei non liberat debitorem, quia genus non perit, nec debitum generis aut quantitatis. arg. l. incendium ii. si certum petatur. genus enim aliquid intellectuale est, ideoque interitum non recipiens, ut notat Gothofr. ad d. l. ii.

Limita: nisi genus comtemplatione speciei debeat, utpote si certi nummi in arcâ promissi.

III.

Interitu unius non liberatur debitor, ubi duo in obligatione sunt, sed quod superest, in obligatione manet. Mey. Conf. 61. n. 141.

CAP. CIII.

De Interlocutionibus.

Axioma I.

Interlocutoria sententia, quæ & interlocutio dicitur, improprie sententiæ nomine venit, cum sit pronuntiatio iudicis super incidenti quodam articulo in exordio mediove litis occurrente interposita, principale negotium plerumque non defini-